

Kun nälkä on pahin, on ruoka-aikakin lähellä

TEKSTI: EMMI KOVISTO
KUVA: JUUSO HAARALA

Alkio-opiston täysihoidon kuuluu ruokailu neljästi päivässä. Vatsan varman täyttymisen takaavat runsaat aamupala, lounas, päiväkahvi ja päivällinen. Tarjoilu toimii seisova pöytä-periaatteella, eli annokset voi vapaasti suhteuttaa kulloiseenkin nälkätilaan.

Alkion ruokalistat kattavat tehokkaasti ruokamieltymykset laidasta laitaan. Aamupala sisältää vaihtoehdon sekä leivän, puuron että murojen ystävälle, eikä elintärkeää kahviakaan ole unohdettu. Lämpimien ruokien ohella tarjotaan aina salaatteja ja leipää, ja lounaan kruunaa jälkiruoka tai kahvi. Makeannälkä talttuu kahvitauolla leivonnaisten parissa. Jokaiseen ruokailuun on räätälöity oma menu niin vegetaristeille, vegaaneille kuin allergioistakin kärsiville. Ruokarajoitteistaan on kuitenkin muistettava ilmoittaa keittiöön etukäteen.

Alkion keittiössä työskentelevän Irma Suorannan mukaan tarkoitus on tarjota opiskelijoille tavallista perusruokaa. Pääasiassa ruuat tehdään alusta loppuun itse, mikä lisää luovuuden ja yhdistelyn mahdollisuutta.

Keittiö ottaa myös mielellään vastaan palautetta ja uusia ideoita. Toiveita pyritään toteuttamaan mahdollisuuksien mukaan. Esimerkiksi jokaviikkoisten opiskelijabileiden jälkeisiin torstaiamuhiin palaute toi pelastuksen: opiskelijoiden erityistoivomuksesta aamupalapöytäan löysivät tiensä suolakurkut.

Ulkopuolinen

TEKSTI: LOTTA ROUKALA
KUVA: JUUSO HAARALA

Jos kaipaa enemmän omaa revii-riä eikä tiivis yhteisöelämä innosta, voi hankkia katon päänsä päälle opiston ulkopuolelta. Monet kaupungin sykkettä kaipaavat kulkevat opistolla Jyväskylästä tai muista lähikunnista.

Toisinaan tuntuu helpotukselta, kun pääsee päivittäin pois kouluympyröistä ja näkee muitakin ihmisiä kuin Alkion opiskelijoita. Omassa kämpässä saa myös viettää rauhassa viikonloput. Alkiolla asuvat häädetään toisinaan kommuuneistaan, koska viikonloppukurssilaiset tarvitsevat majoituksen.

Pedin paikkaa pohtiessa kannattaa miettiä millaisen riskin haluaa ottaa. Ottaako sen riskin, että asuntolassa saa kämppikseksi yrmeän nipottajan, joka kuorsaa kaikki yöt koko palkeidensa voimalla. Vai riskeeraako sosiaaliset suhteensa. Muualla asuva voi tuntea olonsa hyvin ulkopuoliseksi, kun kommuuneissa asuvat puhuvat edellisen illan bileistä tai illanistujaisista ja suunnittelevat

minkä leffan katsoisivat iltansa ratoksi. Opistolla asuvat ehtivät tutustumaan toisiinsa nopeammin ja solmimaan ystävyyssuhteita.

Bussi on kätevä kulkuneuvo koulumatkoille, jos asuu Korpilahden ulkopuolella. Jyväskylän ja Jämsän suunnalta on hyvät yhteydet Korpilahdelle, joten ilman omaa autoa pärjää hyvin. Matka Jyväskylästä Korpilahdelle kestää bussilla puksutellen

noin 40 minuuttia, mikä tietää aikaisempia aamuherätyksiä verrattuna opistolla asujiin. Jos koulu alkaa kello yhdeksän, on kännykän syytä piipittää seitsemän jälkeen, jotta ehtii bussiin.

Linja-autolla kulkeminen ei ole mitään halpaa lystiä: Jyväskylän alueen seutukortti maksaa 66 euroa (keväällä 2003) kuukaudessa. Hyvä puoli kortissa on se, että sillä saa matkustaa rajattomasti myös paikallisbusseilla.

Korpilahden ulkopuolella asuvin koulupäivät venyvät toisinaan pitkiksi. Sydäntalvella näkee harvoin valoisaa hetkeä kämppän ikkunoista. Onneksi Jyväskylä tarjoaa myös öisin elämää ja piristystä opiskelijan arkeen.

Pitkähköt koulumatkat bussinpenkillä kannattaa yrittää käyttää hyväksi. Matkalla ehtii hyvin lukea vaikka tenttiin. Nukkuminen taitaa kuitenkin olla suosituin ajanvietto, varsinkin aamuisin.

Bussikytyillä on piinallisen unettava vaikutus. Kun on vaivalla saanut revittyä itsensä ylös sängystä ja raahautuu bussiin, nukahtaa uudelleen. Edessä on jälleen tuskallinen herääminen ja fyysisestikin rankka kävelymatka.

Korpilahden matkahuollosta joutuu kävelemään kymmenen minuutin matkan opistolle. Alkio-opisto sijaitsee mäen päällä ja tämä loppurutistus pistää hyväkuntoisenkin opiskelijan lujille.

Mitä maksaa, mikä maksaa?

TEKSTI: SANNA JOKINEN

Opintovuosi kestää 38 viikkoa, joista kaksi on ohjattua etäopiskeluviikkoa. Etäopiskeluviikolta opintomaksua ei peritä, eikä myöskään viikonloppuasumisesta. Vuosi Alkiolla maksaa 1752 – 3144 euroa, valinnoistasi riippuen. Voit valita täysihoidon, puoli-hoidon tai pelkän opetuksen.

Täysihoidon sisältää siis kaiken: opetus, kalustettu asunto, sähkö ja vesi. Aamiainen, lounas, päiväkahvi ja päivällinen jokaisena arkipäivänä sekä tenttiviikonloppuna lauantaisin aamiaisen ja lounaan.

Asunnon taso vaikuttaa myös täysihoidon hintaan. Täysihoidon hinta asunnossa, jossa on oma suihku, maksaa 91,12 euroa/viikko. Yhden hengen huoneen lisähinta asuntotasosta riippuen on 50,46 tai 84,09 euroa. Halvin vaihtoehto on asua kämppiksen

kanssa asuntolassa, jossa on yhteissuihku, jolloin täysihoidon hinta on 85,78 euroa viikossa.

Muualla kuin opistolla asuva voi valita joko puoli-hoidon tai pelkän opetuksen. Puolihoitomaksuun kuuluu lounas, päiväkahvi, opetus sekä opintoihin liittyvät matkat. Tämän vaihtoehdon hinnaksi tulee 57,34 euroa viikossa.

Jos et halua maksaa yhtään ylimääräistä, voit tietenkin valita pelkän opetuksen ja syödä eväitä kun muut käyvät ruokalassa. Pelkän opetuksen arvo on 48,67 euroa/viikko. Lisäksi kaikilta peritään materiaalmaksuna 60 euroa / vuosi.

Opistolla voi opiskella myös avoimen yliopiston arvosanoja, joista yksi approbatur tai sen osa kuuluu jokaiselle opistolaiselle ilmaiseksi Cum laudea suorittavilta puolestaan vähennetään arvosanamaksusta 120 euroa. Lisäksi

ilman erillistä maksua voi suorittaa kaksi vapaavalintaista yleisopintokurssia. Opiskelija voi valita enemmänkin avoimen yliopiston arvosanoja sekä avoimen ammatikorkeakoulun opintoja. Näistä peritään kuitenkin erillinen maksu, joka vaihtelee 50 eurosta 600 euroon.

Valtio maksaa 20 vuotta täyttäneille opiskelijoille opintotukea enintään 213,60 euroa/kk. Alle 20-vuotiaan opintoraha vaihtelee vanhempien tulojen mukaan.

Opintotuen asumislisä on opiston asuntolassa asuvalle 58,87 euroa ja opiston ulkopuolella asuvalle enintään 171,55 euroa kuukaudessa. Lisäksi opiskelija voi nostaa valtion takaamaa opintolainaa opintojen rahoittamiseen. Aikuis-koulutustukea ei voi saada kansanopisto-opintoihin.

Lisätietoja opintotuesta: Kelan paikallistoimistosta tai <http://www.kela.fi>

Alkiolaisen tarvikelista

TEKSTI: ANNA RAJAINMAA

Jos olet päättänyt noudattaa Alkion kutsua ja astua mukaan opistoelämään, tulee ennenkin tai myöhemmin aika jolloin sinun on päätettävä mitä - ja kuinka monta bussikuormallista - mukaasi opistolle lähtee. Tässä pientä osviittaa:

Vaatteita, todennäköisesti enemmän kuin laki sallii. Et kuitenkaan jaksakaan päivä pesutuvassa ravata eikä kukaan pidä ihmisistä, jotka käyttävät samoja sukkiä koko kuukauden. Ota myös pesuainetta vaatteille ja henkilökohtaiset hygieniavälineet itsellesi - siis vain jos haluat uusia ystäviä.

Omat astiat. Asuntoloissa ei lautasia tarjota, vaan saat tuoda sen/ ne mukasi yhdessä veitsien, haarukoiden, lusikoiden, lasien ja mukien kera. Kattilat, kauhat ja kulhot sen sijaan löytyvät opistolta. Ota huomioon, että opiston keittiötilat ovat rajalliset, koko astiastoa et tarvitse. Lautaselle nuudeleita ja tonnikalaa. Opiskelijan keittokomeron vakivarusteet.

Vuodevaatteet, peitto ja tyyny. Tosikarpaasit ottavat mukaansa pelkän makuupussin, muut (99%) nukkuvat mukavasti omien väljensä välissä. Suurimmalla osalla on mukana myös päiväpeitto.

Musiikkia: CD-levyjä, kasetteja, minidiscjä, lp:itä... sekä tietenkin sopivat soitantavälineet. Korvatulpat, siltä varalta, että kämppiksen musiikkimaku ei satukaan miellyttämään. Korvalappustereot ovatkin pelastaneet monta kämppäsuhdetta.

Kännykkä ja laturi, edesauttavat yhteydenpitoa muuhun maailmaan. (Joka kämpässä on seinäpuhelin, johon voi muualta soittaa. Itse voit soittaa sillä muihin opiston kämppiin.)

Matto ja julisteita huonetta piristämään. piristykseksi kelpaavat myös pehmo- ja unilelut. Omat lemmikit on tosin jätettävä kotiin.

Herätyskello, joka kestää vihasi ja halveksuntasi, varsinkin torstai-aamuisin. Torkkutoiminto on lähes välttämätön, joskin kohtalokas.

Jotain millä kirjoittaa, jotain mihin kirjoittaa. Siis kyniä ja paperia. Opiskelemaanhan sitä on tultu?

Rahaa. Kenelläkään ei sitä ole ja kaikki sitä haluavat/tarvitsevat. Opistomaksujen lisäksi muun muassa keskiviikkoillat ja limsa-automaatit vetävät rahaa puoleensa uskomattomat määrät.

Keskiviikkoillan halutuin: pullonavaaja tai korkkiruuvi. Torstai-aamun halutuin: särkylääkettä ja tuoremehua.

Oma televisio, jollei enemmistön mielipide siitä, mitä katsotaan, riitä. Muista televisiolupamaksu sekä fakta, että Alkiorannassa ei nelonen näy.

Talvella pulkka. Kauppareissut hoituvat hurukyytiä, tietenkin vain toiseen suuntaan.

Paljon kärsivällisyyttä, sopeutumiskykyä, myötätuntoa, stressinsietokykyä, käytännön toiminta-ajatuksia ja seikkailumieltä.

Pullantuoksua ja puukoniskuja

KOLUMNI: MIIA KANTOLA

“Mitäs isoäiti teki viikonloppuna? Leivoitko pullaa?” Kysymyksen esitti minulle neljä vuotta nuorempi opiskelukaverini eräänä maanantaiaamuna. Nappasin puukon lapojeni välistä, puhdistin sen, laitoin laukuuni ja heitin takaisin sopivan hetken sattuessa.

Kertoessani ystäväilleni aloittavani journalistiikan opinnot Alkio-opistossa useimpien alkukommentti oli ennalta arvattavissa: “Siellähän on pelkkiä muksuja!” Tämä kommentti edusti kolmen kärkeä. Ystäväni ovat joko ennakkoluuloisia tai sitten heidän tarkoituksenaan oli sanoa, että Alkio-opiston opiskelijoista valtaosa edustaa nuorempaa sukupolvea kuin me 70-luvulla syntyneet koeputkilapset.

Olen iloinen niistä hyvistä uusista ystäväistäni, joita olen saanut. Olen kokenut monta ilon hetkeä heidän kanssaan nauraen, väitellen, neuvotellen, ideoiden. Aikaisemmin ystäväpiirissäni seikkailivat vain 60- ja 70-luku. Nyt myös 80-luku on vahvasti edustettuna ja jyrkässä nousussa, vaikka kyseisestä vuosikymmenestä en muuten välitäkään. Voiko joku aivan rehellisesti sanoa kaipaavansa 80-lukua? Muistakaa se sähkönsininen väri ennen kuin vastaatte myöntävästi.

Tämän runsaan puolen vuoden aikana olen vakuuttunut siitä, että Alkion journalistien keskuudessa harrastetaan vakavaa ikärasismia. Olen napannut monta puukkoa lapojeni välistä ja ollut itsekkin innolla lisäämässä pököä pesään. Tämän juttuni työnimenä kulki pitkään “Vanha liha Alkiossa”. Katu-uskottavuuden vuoksi vaihdoin otsikon säädylisempään. Mutta kuten huomaatte, niin iloitsen yhdessä ystäväni kanssa siitä, että olen puolesa välissä viidenkymmenen rajapyykkiä.

Vuosi Alkio-opistossa on ollut tähän mennessä täynnä positii-vista kiirettä. Opiskelupuhien lisäksi minua työllistävät silloin tällöin taistelut ikärasismia ja ystäväni hassuja ennakkoluuloja vastaan. Mutta vanha parta porskuttaa – kolottavasta lonkasta huolimatta.

